

ράμματα δὲ ἀναμένομεν καὶ τὴν συνέχειαν, ὅπως ἔλα-
 ὀμοῦ τ' ἀποστείλωμεν εἰς μέλλοντα νὰ συστηθῇ «Σύλλο-
 γον πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν ραμμάτων».

Ἐξακολουθοῦμεν λοιπὸν τὸ ἔργον μας :

Ο ΚΟΡΑΣ

Τῷ Γερμανῷ Φαλμεράιερ.

Κρῶζε νῦν ὅσον θελεῖς, ὦ κόραξ·
 Ὅρα νῦν, ὀφθαλμὲ φθονερέ,
 Κέαρ μέλαν, μελάγχαλκε θώραξ,
 Φαλμεράιερ πικρὲ καὶ σκληρὲ.

Εἰ καὶ ἦν ὑπὸ ἔμπνου χεῖμῶνα
 Τῆς Ἑλλάδος ἢ Ὀλυμπιάς,
 Εἰ καὶ ἦγεν αἰῶνας ἀγῶνα,
 Πάλιν ἦδεν ὠδᾶς ὕψηλάς.

Χαῖρε, ὦ Ταυταλὶς αἰθερία,
 Χαῖρε, Μοῦσα σεμνὴ καὶ τερπνὴ.
 Τὰ γενναῖα τοῦ φθόνου τακνία
 Ἄπεστόμωσας ὄλα νυνί.

Ἐταρτάρωσας ἀρασα δράκα
 Περιβόητον καὶ στιβαρὸν
 Τοῦ ἀδήλου συναίμα τὴν πλάκα,
 Τὴν ὀργὴν δὲ αὐτοῦ καὶ ἀράν.

Ἀπησβόλωσας ὕστερον ἄλλα
 Φληναφήματα φαῦλα, τυφλά,
 Κάραφλ' ἑκαμπα δὲ καὶ μεγάλα
 Κατεβόλωσας ἀφνω πολλὰ.

Ἄλλον ἤνοιξας, ἔδειξας ἄλλον
 Κόσμον, πλοῦτον πολὺν καὶ ἀγνόν·
 Ἄλλο ἔαρ δροσόπνουν καὶ θάλλον,
 Φθόγγον δὲ γλυκερὸν καὶ καινόν.

Μιχ. Δελίκος.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

1
 Παύου, γέρων, τῆς τριβάλας
 Οὔτε ἄρτος οὔτε γάλας

2
 Εἶδα γῶ
 νὰ φά λαγό.

3
 Κά κα κα κα κα ἢ κόττα
 τέξεται τ' ὠόν.

Μιχ. Δελίκος.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ἐκ τῆς ἀθανάτου Ἀνθολογίας τοῦ ἐλλογίμου φίλου κ.
 Μιχ. Δελίκου ἀποσπῶμεν καὶ τὴν ἐπομένην ὀλίγην μου-
 σικὴν :

α Τοῦτον τὸ χεῖμῶ,
 Μὲρ τοῦτον τοσοχειμῶ,
 Τοῦτον τὸ χεῖμῶνα θέλω νὰ διαβῶ,
 Τοῦτον τὸ χεῖμῶνα θέλω νὰ διαβῶ,

Καὶ τὸ καλοκαίρι καλῶς νὰ σσευῶ.

Νεεραγκιὰ μὲ τ' ἄ,

Μὲρ νεεραγκιὰ μὲ τ' ἄ,

Νεεραγκιὰ μὲ τ' ἄνθι καὶ μὲ τὸν καρπὸ,
 Νεεραγκιὰ μὲ τ' ἄνθι καὶ μὲ τὸν καρπὸ,
 Στρῶσέ μου στὴ ρίζα γιὰ νὰ κοιμηθῶ,
 Στρῶσέ μου στὴ ρίζα γιὰ νὰ κοιμηθῶ
 Καὶ χρυσὸ μανδήλι γιὰ νὰ σκεπασθῶ.
 Μὰ χασα μανδή,

Μὲρ μὰ χασα μανδή

Μὰ χασα μανδήλι μ' ἑκατὸ φλωωριά·
 Μοῦσεῖπανε πῶς τὸ ἦρε μὰ ν οἰκοκυρά.
 Κράατα τὸ μανδήλι, δός μου τὰ φλωωριά,
 Γιατὶ τὰ χω ξένα μαῦρος, δαανεισκά.»

ΔΥΣΙΣ

Φίλτατον «Ἄστυ»,

Ἡ λύσις τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 25 Μαρτίου αἰνίγματος
 τοῦ κ. Δελίκου, ἔχει κατ' ἐμὲ οὕτως :

Ἐθνος ἥσυχον, ἀθῶον
 Ἡρακλέων μελαχρόων
 Εἶν' τὸ «Ἄστυ» σὰς ἀθρόον,
 Τὸ τὴν σάτυραν κατέχον,
 Συνεργάτας πλείστους ἔχον,
 Σπανιότητας συνάζον
 Καὶ τὸν Λέλεκα χλευάζον !

Ἰψηλοεἰλεξ.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἀγαπητὸν «Ἄστυ»,

Καταχωρίσατε τὸ ἐπόμενον αἰνίγμα εἰς τὰ «Δελεία»,
 τῷ δὲ λύτῃ αὐτοῦ θὰ δώσω μίαν «Μωρατίτικην κάλ-
 τσαν».

«Ἄψυχο ψυχὴ κατέχει,
 κόκκινη τὴν μύτη ἔχει
 καὶ μέσ' τῆς ταβέρνας τρέχει
 καὶ τοὺς δρόμους καταβρέχει
 καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν χειμῶνων
 ἕνα σάλι φέρει μόνον.»

Δελίκος.

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Ἐναῦθα Ἀσπροποτάμῳ. Θέλτε νὰ μάθετε τὰς θυσίας τὰς ὁποίας
 ὑφίσταται χάριν τῶν ἀνεγνωστῶν τοῦ τῷ «Ἄστυ» ; Ὁ ἀξιοτίμος συντά-
 κτης μιᾶς ἀπολαυστικωτάτης συναδέλφου δημοσιεύει ἀπὸ τινος στερεοτύπου
 ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ ὅτι ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς καὶ καταδικάζεται ποινικῶς
 ἢ ἀναδημοσιεύσει ἀρθρὸν ἐκ τῆς ἐφημερίδος μας διὰ τὸν λόγον, διότι πολ-
 λῶν ἀστέριων συναδέλφων κατακυλοῦνται ἀπὸ τὰ παραθέτουσιν εἰς τὰ
 φύλλα τῶν στολιζόντων αὐτὰ τοιοῦτοτρόπως διὰ τοῦ ἰδρωτός καὶ τοῦ πνεύ-
 ματος τῶν ἄλλων. Καὶ ὅμως ὁ Ραχοσυλλέκτης, ὅπως σὰς εὐχαριστήσῃ,
 καὶ ποινικὴν καταδικῶν εἶνε πρόθυμος νὰ ὑποστῇ!—Δεμησοῦν. Γενικὸν
 Γραμματεῖα Δεσφῆς· ἢ Ἐνωσις· Ἀφουτὴ συνδρομὴ εἶνε ἐφοίτη, διατὶ
 δὲν φροντίζετε περὶ τῆς ἀποστολῆς;—Τρίκωλα Α.Ζ. Μᾶς ἐλησημονήσατε.
 Ἀηξούριον Ζ. Π. Θὰ φροντίσωμεν ἵνα, εἰ δυνατόν, τὸ ἐπιτύχωμεν.
 Γαλάτεις Χ. Παύομεν.—Λευκάδα Μ. Παρῆλθε μὴν.—Παρισίους Κ.Κ.
 Πρὸς ποῖον ν' ἀποτανθῶμεν—Σύρον Β. Ἐλήθησαν.—Κουρκουσοῦρη.
 Θὰ ἠδύχημα νὰ ἐπασχε καὶ ἡ χεὶρ τοῦ ἄλλου, ἥτις ἔγραψε τῇ ὑπαγορεύσει
 ἐκείνου, ἐὰν εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι δὲν θὰ ἐλαμβάνομεν τὴν ... σχεδὸν ἐπιστο-
 λὴν σου.

S. JACCOUD

ΕΙΔΙΚΗ ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ

Ἐκ τῆς τελευταίας Γαλλικῆς ἐκδόσεως
 ὑπὸ Π. Κ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ἱατροῦ.

Τόμοι τρεῖς — τυπογρ. φύλλα 155. — Εὐρίσκεται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ
 «Κορίννης» καὶ πέμπεται ελεύθερ. ταχυδρομικῶν ἀντὶ δραχ. 40.